

Fülöp Elza Testvéreivel És Rokonokkal

Ezen a képen látható balról jobbra: a nővérem [Fülöp Irén], a Grünfeld házaspár, Margit nővérem, a Markovics házaspár, elöl meg én és a Markovics házaspár lánya. A kép az egeresi vasútállomáson készült, az volt az egeresi ifjúságnak valamiféle találkahelye. Nem volt túl sok szórakozási lehetőség, erre sétáltunk, amikor jöttek a vonatok, integettünk az utasoknak.

A szüleimnek öt gyermekük volt -- a legnagyobbikat Bellának hívták, aztán Ernő, aztán Irén, Margit, és az utolsó voltam én, Elza. A házasság sikeres volt, ha eltekintünk a nehézségektől. Persze hogy ez mindkettejük érdeme. Négyen voltunk lányok, persze hogy egymástól örököltük a ruhákat. Négy év volt a korkülönbség a lányok között. Én voltam a legkisebb, persze hogy én voltam az utolsó. És örökké imádkoztam a jóistenhez, hogy már nőjek én is meg, hogy már ne legyen jó a nővéreim ruhája, legyen nekem is új ruhám. Volt, de nem olyan mértékben, mint a legnagyobb nővéremnek, természetesen. Ráadásul a nővéreim nagyon pedánsak voltak, vigyáztak a ruháikra, és akkor kár volt pénzt kiadni új ruhára. Kellett takarékoskodni, ahol lehetett.

Később aztán volt valamelyes szabadságunk, édesanyám sose tiltotta, hogy szórakozni menjünk. És nem jöttek mindig velünk. De a bátyám, aki vagy tizenkét évvel volt nagyobb, mint én, mindig el kellett kísérjen [Ernő bátyja kereken 20 évvel volt idősebb nála: 1902-ben született. -- A szerk.]. Édesanyám megbízott bennünk, és így is mondta: "Én megbízom bennetek..." De persze hogy előtte egy prédikációt tartott, hogy tudjuk, mi a dolgunk. Mindegyikünkkel ezt tette, különösen velem, a legkisebbikkel.

1940-ben eljöttem Kolozsvárra, édesanyám nem is tudta egy ideig, hogy munkába álltam. A nővéreim támogattak. A legnagyobbik azt mondta, hogy ad lakást, ételt. A Zsidó Kórház mellett, ahol dolgoztam, volt egy nővérképző, jó családból való lányok számára, ahol két évig tanultam, utána különböző tanfolyamokra jártam, különböző iskolákba. Tanultam lélektant, intenzív kezelést, mindenfélét, különböző területeken dolgoztam, sebészeten, más osztályokon. Elvégeztem a főasszisztensi tanfolyamot, és eljutottam a legmagasabb fokra, főasszisztens lettem. Mert nálunk is

ranglétra volt: ápolónő, nővér, asszisztens, főasszisztens. Minden fokozaton átmentem.